

SVĒTS UN TAISNS DIEVS (JOĒLS)

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

Joēla 1; 2:28, 29; Ap. d. 2:1-21; Joēla 2:31, 32; Rom. 10:13; Mat. 10:28-31.

ATMIŅAS PANTS:

„Un Tas Kungs liek atskanēt Savai balsij – Saviem pērkoniem – Sava karaspēka priekšā; liels un varens ir Viņa karaspēks, daudz ir Viņa pavēļu izpildītāju. Liela ir Tā Kunga diena un ļoti briesmīga. Kas gan var tajā pastāvēt?” (Joēla 2:11)

GALVENĀ DOMA:

Dievs var izmantot krīzes tāpēc, lai liktu Saviem ļaudīm izjust gan atkarību no Viņa, gan arī viņu vajadzību pēc garīgas atjaunošanas un reformācijas.

Lielajā siseņu sērgā un smagajā sausuma periodā, kas postīja dienvidu valsti Jūdeju, pravietis Joēls, Amosa un Hozejas laikabiedrs, saskatīja „lielās un briesmīgās” tiesas dienas pazīmes (Joēla 2:31). Saskaroties ar tik lielas intensitātes un apmēru krīzi, viņš aicina visus ļaudis Jūdejā atteikties no grēka un atgriezties pie Dieva. Viņš apraksta siseņus kā Kunga armiju un redz viņu nākšanā Dieva sodu pār neuzticīgo Israēlu.

Joēls pravieto, ka siseņu sērga nobāl nākotnes tiesas priekšā. Bet tāda pati tiesa atnesīs nesalīdzināmas svētības tiem, kas ir uzticīgi Kungam un paklausa Viņa mācībām. Tomēr nav svarīgi, cik barga ir tiesa, jo tā vada pie glābšanas un pestīšanas visus tos, kuru sirdis ir atvērtas Kunga vadībai.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 20. aprīlī.

NACIONĀLA KATASTROFA

Izlasi Joēla 1:1-12. Kas notiek ar Jūdas zemi? _____

Pravietis, kas dzīvoja zemkopju sabiedrībā, aicina zemkopjus būt izmisu-
šiem par savas labības un augļu ražas zaudējumu. Ekoloģiskā katastrofa varēja
izkropļot tautas ekonomiku uz daudziem gadiem. Bez pārtikas, paēnas un mežu
zaudējuma pastāv arī augsnes virskārtas erozijas draudi. Dažiem augļu kokiem
Palestīnā ir nepieciešami divdesmit gadu, lai izaugtu, pirms tie sāk nest augļus.
Faktiski lauksaimniecības izpostīšana un mežu iznīcināšana bija tipiska iebrucē-
ju armijas taktika, kas padarīja neiespējamu upuru atgūšanos isā laikā.

Izlasi 5. Mozus 28:38! Kā tas palīdz mums saprast, kas notiek ar Jūdeju? _____

Joēls izmanto četrus dažādus siseņu apzīmējumus (Joēla 1:4), lai parādītu,
cik pilnīga un galīga bija šī sērga. Siseņu radīto iznīcību vēl ļaunāku padarīja
sausums. Visa labība, uz ko zemnieki bija cerējuši, nokalta, un viņi bija izmisuši,
jo nebija nekā, ko ēst, ne arī ko pārdot. Viņiem pat nebija sēklas, ko iesēt vēlreiz.
Tik lielu postažu viņu senči nebija pieredzējuši, un tas bija kaut kas tāds, par ko
stāstīt nākotnes paaudzēm. Fakts, ka tamlīdzīga katastrofa nekad iepriekš nebija
notikusi, pastiprina situācijas svarīgumu.

Pravietis arī ziņo par Israēla pamatproduktu – vīna, labības un eļļas – iznīci-
nāšanu (5. Moz. 14:23, 18:4). Kvieši un mieži ir vissvarīgākie graudaugi Palestī-
nā. Vīna un vīģes koki Bibēlē simbolizē mierpilnu dzīvi, baudot bagātīgas Dieva
svētības Apsolitajā zemē (1. Ķēn. 4:25, Mih. 4:4, Cah. 3:10). Idillisks miera un
labklājības ainojums ir tas, ka vari sēdēt pats zem sava vīna vai vīģes koka. Tagad
to visu apdraud dievišķs spriedums, kas pār viņiem nācis viņu grēku dēļ.

Plaujas laiks bija prieka laiks (Ps. 4:7, Jes. 9:3). Lai gan Israēla zeme bija dā-
vana no Kunga, tā vēl joprojām piederēja Dievam. No Israēla gaidīja, lai tas būtu
uzticīgs zemes namturis. Visvairāk no tautas gaidīja, lai tā kalpotu Dievam un
paklausītu Viņam, jo Viņš bija tas, kas viņiem bija devis zemi.

PŪTIET TAURES!

Kad notiek dabas katastrofa, rodas daudz jautājumu, piemēram, kāpēc Dievs to pieļāva? Kāpēc daži cilvēki izdzīvoja, bet citi nomira? Vai šeit ir kāda mācība, ko mēs varētu mācīties? Joēlam nebija nekādu šaubu, ka siseņu sērga varēja novest pie dziļākas izpratnes par Dieva universālo plānu. Pirmajā nodaļā, dievišķās inspirācijas vadīts, pravietis saista nacionālo krīzi ar garīgo stāvokli valstī. Siseņi nebija atstājuši neko, ko varētu pienest kā upuri Kungam. Labības un vīna upuris bija daļa no ikdienišķās kalpošanas templī, saskaņā ar norādījumiem, par ko ziņots 2. Moz. 29:40 un 4. Moz. 28:58. Atstāšana bez upura bija smags pārbaudījums, bet tam vajadzēja kalpot tautai kā brīdinājumam par viņu bēdīgo stāvokli. Zaudēt iespēju pat pienest upuri bija kā simbols derības laušanai starp Dievu un Israēlu. Bet, atšķirībā no citiem praviešiem, Joēls netērēja daudz laika, lai analīzētu tautas kļūdas. Viņš daudz vairāk bija ieinteresēts kavēties pie dziedināšanas līdzekļiem, ko Israēlam bija parakstījis dievišķais Ārsts.

Izlasi Joēla 1:13-20! Ko Joēls saka tautai? Lai arī cik neatkārtojami bija šie apstākļi, kādā veidā tas, kas šeit ir pateikts, ir tas pats lūgums, kas tik bieži sastopams Bībelē – gan Vecajā, gan Jaunajā Derībā? _____

Pravietis aicina garīgos vadītājus sasaukt visas tautas lūgšanu un gavēšanas dienu, lai ļaudis varētu dziļi izmeklēt savas sirdis, atteikties no saviem grēkiem un atgriezties pie sava Dieva. Šādā veidā viņi varētu iziet no piedzīvotā ar jaunu uzticību Dieva mīlestībai un taisnībai. Beigās šī katastrofa varētu ievest ticīgos dziļākās attiecībās ar savu Kungu.

Viscaur Rakstos Dievs ir aprakstīts kā dabas Kungs, kas to ir radījis, uztur to un izmanto Saviem dievišķajiem nolūkiem. Šajā dabas katastrofā tā vietā, lai saplēstu savas drēbes, pravietis Joēls saka, ka tautai vajadzētu saplosīt savas sirdis un atvērt tās Dieva žēlastībai un līdzjūtībai.

Katastrofas var mūs satriekt dažādos veidos. Kad tas notiek, pie kādiem Bībeles apsolījumiem mēs varam tverties, lai iegūtu cerību un spēku izturēt, neskatoties uz to, ka varbūt nesaprotam katastrofas iemeslus un cēloņus? Kuri apsolījumi tev ir sevišķi nozīmīgi? _____

DIEVA GARA DĀVANA

Izlasi Joēla 2:28, 29 un Ap. d. 2:1-21! Kā Pēteris šeit skaidro Joēla pravietojumu?_

Vasarsvētku dienā apustulis Pēteris paziņoja, ka Kungs ir piepildījis Savu apsolījumu, kas izteikts ar Joēla starpniecību, attiecībā uz Svētā Gara izliešanu. Kopā ar Gara izliešanu un kā Dieva pārdabiskās iejaukšanās redzamu zīmi cilvēces vēsturē Dievs radījis ārkārtējus fenomenus, kas būs redzami dabā – gan virs zemes, gan debesīs.

„Ar pravieša Joēla starpniecību Kungs ir apsolījis Svētā Gara īpašu atklāšanas tiešā saistībā ar Dieva lielās dienas notikumiem.” (Joēla 3:1) Daļēji šis pravietojums piepildījās Gara izliešanā Vasarsvētku dienā, bet pilnībā tas kļūs redzams tad, kad atklāsies dievišķā žēlastība, kas pavadīs Evaņģēlija noslēdzošo darbu.

Tiešā Joēla grāmatas kontekstā nožēlai sekos liela Dieva Gara izliešanās. Tas nesīs brīnišķīgu atjaunošanos. Iznīcības vietā būs Dieva svētību dāvanas. Kungs pārlicina Savus ļaudis, ka Viņa radība tiks atjaunota un tauta atbrīvota no apspiedējiem.

Pār Dieva ļaudīm ir izliets Gars, tieši tāpat kā svaidāmā eļļa tika izlieta pār to galvām, ko Dievs bija izredzējis īpašai kalpošanai. Gars ir arī spēka dāvana, ar ko apveltīti tā saņēmēji, lai varētu darīt noteiktu darbu Dievam (2. Moz. 31:2-5, Soģu 6:34). Tikai šajā reizē Gara atklāšanās uzņems lielus apmērus. Šajā varenajā vēstures brīdī glābšana būs pieejama visiem, kas meklē Dievu. Dieva Gars nāks pār visiem uzticīgajiem – neskatoties uz vecumu, dzimumu vai sociālo stāvokli –, piepildot Mozus vēlēšanos, lai visi Kunga ļaudis kļūtu par praviešiem un lai Kungs liktu Savu Garu uz tiem (4. Moz. 11:29).

Ko tu varētu darīt savā dzīvē tādu, kas tevi padarītu uzņēmīgāku pret Svētā Gara izliešanos? _____

PASLUDINOT DIEVA VĀRDU

„Saule pārvērtīsies tumsībā un mēness asinīs, pirms nāks Tā Kunga lielā un briesmīgā diena. Tad notiks, ka izglābs sevi ikviens, kas piesauks Tā Kunga Vārdu. Jo Ciānas kalnā un Jeruzālemē būs glābšana, kā to Tas Kungs apsolijs, arī visiem pārējiem, ko Tas Kungs būs aicinājis.” (Joēla 3:4, 5)

Saules aptumšošanās un mēness pārvēršanās asinīs nav jāsaprot kā dabas katastrofas, bet kā pārdabiskas zīmes tam, ka tuvojas Kunga diena. Bībeles laikos daudzas pagānu tautas pielūdza debesu ķermeņus kā savus dievus. Mozus teica, ka izraēliešiem to nekad nevajadzētu darīt (5. Moz. 4:19). Šajā ziņā Joēla pravietojums pasaka, ka tautu elki nobāl, tuvojoties Kunga tiesai. Joēla 4:15 piebilst, ka pat zvaigžņu pulki zaudēs savu spožumu un nedos vairs gaismu, jo Kunga godības klātbūtnē viss cits zaudē spožumu.

Kristus parādīšanās nenozīmējošajiem iedvesīs lielas šausmas. Bet kā savu Kungu sagaidīs taisnie? Kāda ir būtiska atšķirība? Skat. Jes. 25:9, Joēla 3:5, Ap. d. 2:21, Rom. 10:13.

Rakstos izteiciens „piesaukt Kunga vārdu” nenozīmē tikai saukt sevi par Kunga sekotāju un turēties pie Viņa apsoliņumiem. Tas var nozīmēt arī „pasludināt Kunga vārdu”. Tas ir, liecināt citiem par Kungu un par to, ko Viņš ir darījis pasaulei. Ābrahāms cēla altārus un pasludināja Dieva vārdu Kānaānas zemē (1. Moz. 12:8). Mozum Sinaja kalnā Dievs pasludināja Savu labestību un žēlastību (2. Moz. 33:19, 34:5). Dziesminieks aicina uzticīgos pateikties Dievam un piesaukt Viņa vārdu, darot tautām zināmu, ko Viņš ir darījis (Ps. 105:1). Tie paši vārdi ir atrodami glābšanas dziesmā, ko sacerējis pravietis Jesaja (Jes. 12:4).

Tāpēc pasludināt Kunga vārdu nozīmē gan nest prieka vēsti, ka Dievs vēl joprojām valda pasaulē, gan arī aicināt pasaules tautas visu redzēt Dieva darbu un rakstura kontekstā. Tas nozīmē arī stāstīt ikvienam par Dieva augstsirdīgo glābšanas dāvanu, kas tiek piedāvāta ikvienam cilvēkam.

Ko tev nozīmē „piesaukt Kunga vārdu”? Kā tu to dari, un kas notiek tad, kad tu to dari?

PATVĒRUMS BĒDU LAIKĀ (JOĒLA 4. NOD.)

Bībeles pravieši salīdzina gaidāmo Dieva tiesu ar rūcošu lauvu, ar skaņu, kas liek ikvienam drebēt (Joēla 4:16, Am. 1:2, 3:8). Bībelē Ciāna nozīmē Dieva laicīgā troņa vietu Jeruzalemē. No šīs vietas Dievs sodīs ienaidnieku, bet tajā pašā laikā Viņš aizstāvēs Savus ļaudis, kas pacietīgi gaida Viņa uzvaru. Tie būs Viņa uzvaras līdzdalībnieki, kad Viņš atjaunos radību.

Dažiem cilvēkiem ir grūti saprast Dieva pēdējās tiesas ainojumus Rakstos. Ir labi paturēt prātā, ka ļaunums un grēks ir ļoti reāli un ka viņu spēki ir stipri, cenšoties pretoties Dievam un iznīcināt jebkuru dzīvības formu. Dievs ir ļaunuma ienaidnieks. Tāpēc Joēla vārdi aicina mūs izmeklēt savas dzīves, lai mēs būtu droši, ka esam Dieva pusē, lai tiesas dienā varētu rast patvērumu.

Izlasī Mat. 10:28-31! Kā šie panti palīdz mums pat grūtos laikos saprast, kas mums ir dots Jēzū?

Kungs uztur tos cilvēkus, kas saglabā ticību. Viņš var likt postažai nākt pār zemi (Joēla 4:1-15). Tomēr Viņa ļaudīm nevajadzētu baidīties no Viņa augstākās tiesas, jo Viņš ir apsolījis viņus pasargāt (16.p.). Viņš ir devis tiem Savu garantiju. Viņa augstsirdīgie un žēlastības pilnie darbi parāda, ka Viņš ir uzticīgs Savai derībai un nekad vairs neļaus taisnos apkaunot (Joēla 2:27).

Joēla grāmata noslēdzas ar atklāsmi par pārveidotu pasauli, kur jaunajai Jeruzālemei pa vidu tek upe un izglābto ļaužu vidū mājō mūžīgais Dievs (Joēla 4:18-21).

Šī pravietiskā vēsts aicina mūs staigāt Garā, no visas sirds dzīvot kristīgu dzīvi un censties aizsniegt visus, kas vēl nepiesauc Kristus vārdu. To darot, mēs balstāmies uz Kristus dievišķo apsolījumu būt klāt ar Svētā Gara starpniecību, kas mājō Viņa uzticīgo ļaužu sirdīs.

„Mums ir jāzina savs patiesais stāvoklis, citādi mēs nejutīsim savu vajadzību pēc Kristus palīdzības. Mums ir jāsaprot briesmas, citādi mēs nemeklēsim patvērumu. Mums ir jāizjūt savu brūču sāpes, citādi mēs neilgosimies pēc dziedināšanas.”

(E. Vaita „Kristus līdzības”, 158. lpp.) Kāda ir tava izpratne par savu „patieso stāvokli”? Kādas sāpes tu piedzīvo? Kā tu esi piedzīvojis „patvērumu”, kas mums apsolīts Kristū?

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Pravieša vārds – Joēls – Bībeles laikos bija bieži sastopams, un tas nozīmē „Kungs ir Dievs”. Šis vārds ir piemērots grāmatas kopīgajai tēmai: tikai Dievs ir pilnīgi svēts un taisns, un Viņa darbs ir augstākais virs zemes. Dieva tautas, kā arī visu pārējo tautu vēsture ir Viņa rokās. Tas pats attiecas uz katra cilvēka dzīvi.

„Brīnišķīgais mūžīgās dzīvības jautājums no mums prasa kaut ko vairāk par iedomu reliģiju, par vārdu un formu reliģiju, patiesību atstājot ārējā pagalmā. Dievs aicina uz atmodu un reformu. Bībeles un vienīgi Bībeles vārdiem ir jāatskan no katedras. Bet Rakstiem nolaupa to spēku, un sekas kļūst redzamas garīgās dzīves lejupslidē. Daudzās mūsdienu svētrunās trūkst dievišķās atklāsmes, kas modinātu apziņu un dotu dvēselei dzīvību. Klausītāji nevar sacīt: “Vai mūsu sirds mūsos nedega, kad Viņš ar mums runāja ceļā, mums rakstus izskaidrodams?” (Lūk. 24:32) Vēl ir daudzi, kas sauc pēc dzīvā Dieva, ilgodamies pēc dievišķās klātbūtnes. Atļaujiet Dieva Vārdam runāt uz sirdi! Lai tie, kas dzirdējuši vienīgi par tradīcijām, kas klausījušies cilvēku teorijās un izteicienos, dzird Tā balsi, kurš spēj atjaunot dvēseli mūžīgai dzīvei!” (E. Vaita „Pravieši un ķēniņi”, 626. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kāpēc Joēla vēsts ir īpaši svarīga, dzīvojot gala laikā, kad priekšā, bez šaubām, stāv nopietni un satraucoši notikumi? _____

---

2. Izlasi visu Joēla grāmatu uzreiz un atbildi uz jautājumu: cik lielā mērā Joēla vēsts attiecas uz viņa paudzi un cik lielā mērā tā attiecas uz nākotni? _____

---

3. Joēla grāmata apraksta dažāda veida dievišķās svētības, kas izlējās pār Dieva tautu. Vai šis pravietojums atdala materiālās svētības no garīgajām? Ja jā, tad kā? _____

---

4. Kā mūsu izpratne par lielo cīņu palīdz saprast šausmīgos pārbaudījumus un postažu, kas jāpiedzīvo pasaulei? _____

---

5. E. Vaitas citātā piektdienas pētījumos ir runāts par „iedomu reliģiju”. Ko tas varētu nozīmēt? Kā mēs varam zināt, vai mūsu reliģija ir reāla vai iedomu? _____
